

Право на правду

Свако је једном доживео неправду. Тако сам и ја.

Била сам 2. разред. Дошла сам у школу и учитељица ме је позвала да идем код педагога. Ја нисам знала шта се дешава.

Она ми је рекла: „Није лепо бацати туђу ужину!". Била сам збуњена и ништа нисам рекла.

Сишла сам у учионицу, а педагог за мном. Затим је позвала и моју другарицу код себе. Моја другарица се вратила и испричала ми је шта јој је педагог рекао, исто као што је и мени.

Следећи дан смо заједно ишле код педагога и она нам је испричала:

„Дечак из другог одељења вас је оптужио за бацање његове ужине“. Ми смо биле збуњене да тако нешто неко каже за нас.

Учитељица је причала са његовим и нашим родитељима. Рекла је: „Ја ћу их казнити ако су то урадиле", то су и родитељи рекли.

После два дана директор је погледао снимке са камера и није видео ништа попут тога.

Моја другарица и ја смо биле срећне и тужне у исто време.

Срећне зато што су сви сазнали да стварно нисмо биле криве, а тужне зато што су нас неправедно окривили.

Дечак је био у казни и добио је укор.

Хана Арко 5/2